TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ
THƯƠNG HIỆU & CÔNG LUẬN

Tổng thống Putin: Sai lầm lớn nhất của Nga là tin phương Tây

10:13 22/10/2017

Phương Tây bảo thủ nên không theo kịp sự đổi thay của thực tiễn, nên khi có sự lệch pha thì phương Tây lại xem các thực thể khác là thủ phạm...

Hãng thông tấn xã TASS ngày 20/10 cho hay, Tổng thống Putin đã nhận định việc đặt niềm tin vào phương Tây là sai lầm lớn nhất trong chính sách đối ngoại của nhà nước Nga 15 năm qua.

Ông Putin đưa ra nhận định như vậy trong phát biểu tại phiên họp toàn thể của Câu
phu

Tổng thống Putin tại diễn đàn của Câu lạc bộ Valdai 2017

Nhà lãnh đạo tối cao của nước Nga cho rằng đã đến lúc "chúng ta phải lật qua trang khác để tiến lên phía trước. Mối quan hệ của chúng ta phải dựa trên sự tôn trọng lẫn nhau. Chúng ta phải đối xử với nhau như những đối tác bình đẳng".

Thực ra, giữa Nga và phương Tây có nhiều bất đồng sau khi thực thể này kế thừa Liên Xô, song khi người đứng đầu nhà nước Nga cho rằng xác lập niềm tin chiến lược với phương Tây là sai lầm lớn nhất của Nga thì vấn đề đã rất nghiêm trọng.

Thứ nhất, phương Tây nói và làm hoàn toàn trái ngược nhau, trong đó nguy hại nhất là phương Tây luôn làm những điều mà chính họ lên án, làm tái sinh chính những gì họ phá bỏ, qua đó cho thấy bản chất hai mặt của họ không hề thay đổi.

Phương Tây cho rằng Chiến tranh Lạnh là nguy hiểm cho hoà bình của nhân loại nên không để tái sinh, những tàn dư của Chiến tranh Lạnh phải vĩnh viễn bị dẹp bỏ, để đảm bảo cho tự do – dân chủ được phổ quát, thay cho mầm hoạ chiến tranh.

Tuy nhiên, phương Tây lại thực hiện trái ngược với quan điểm ấy. Cấu trúc an ninh chung châu Âu – Đại Tây Dương với thực thể đại diện là NATO không hề thay đổi, trong khi đối trọng của nó là khối Warsaw chấm dứt sự tồn tại từ lâu.

Chiến lược "Đông tiến" của NATO không có lý giải nào hợp lý hơn là phương Tây muốn xác lập một trật tự thế giới mới mà sức mạnh quân sự của họ được xem là nền tảng cho việc thuần phục mọi thực thế, cả đồng minh, đối tác lẫn đối thủ.

Bức tường Berlin từng bị xem là “Bức tường ô nhục”, là biểu hiện của sự chia cắt thế giới nên phải dỡ bỏ, song chưa đầy 30 năm sau khi Bức tường Berlin sụp đổ thì những Bức tường Berlin khác lại được dựng lên tạo ra giới tuyền cho thế giới tự do.

Phương Tây tái hiện những gì chính họ lên án và phá bỏ

Không thể có lý giải nào hợp lý hơn cho việc những bức tường rào đang được dựng lên tại vùng Baltic trên biên giới với nước Nga là hành động làm tái sinh một cuộc Chiến tranh Lạnh mới, mà giới tuyến thì đã ngay tại biên giới với nước Nga.

NATO mong muốn đối đầu với Nga bằng vũ lực nên đã ký Hiệp ước cơ sở với Nga vào năm 1997, trong đó có nguyên tắc không sử dụng vũ lực trong chính sách đối ngoại và không coi nhau là kẻ thù, được xem là cốt lõi của văn kiện.

Vậy nhưng khi Tổng thống Putin đề nghị với Tổng thống Mỹ Bill Clinton về việc Nga xin gia nhập NATO, một động thái được cho là Moscow đã chủ động chọn đối thoại thay vì đối đầu với Brussels, thì lời đề nghị lại bị bỏ qua.

Vậy là Nga đã không được đối phương xem trọng và Moscow cũng được cảnh báo là những hiểm hoạ từ phía tây không thể hoá giải bằng biện pháp phi vũ lực, buộc Tổng thống Putin phải hồi phục sức mạnh Nga, tạo ra đối trọng với NATO.

Rõ ràng, khi đặt niềm tin vào đối thủ thì Nga phải nhận hậu quả từ việc ném đá giấu tay khi bản chất hai mặt của phương Tây không hề thay đổi.

Thứ hai, phương Tây đã lãng quên những giá trị lịch sử, thậm chí có hành động và ủng hộ hành động bôi nhọ lịch sử, xem lịch sử cơ sở cho những xung đột, gây tác hại cho thế giới và cho chính họ.

“Dân tộc Nga đã chiến đấu đến cùng để bảo vệ Tổ quốc, đã quay ngược bánh xe lịch sử đẫm máu của Thế chiến II, đè bẹp chủ nghĩa phát xít. Chúng ta không được quên rằng cha ông chúng ta đã mang lại tự do cho châu Âu, hòa bình cho nhân loại”.

“Chiến thắng trước chế độ toàn trị khủng khiếp đó sẽ mãi khắc sâu trong lịch sử nhân loại như là chiến thắng của sự sống và lẽ phải trước cái chết và sự man rợ. Chúng ta luôn nhớ rằng chiến thắng phải đánh bằng hàng triệu sinh mạng".

Trong khi Nga trân trọng lịch sử thì phương Tây lại dửng dưng trước những hành động cực đoan bắn vào lịch sử được viết bằng máu của những chiến sĩ Hồng quân

Đó là ý nghĩa của cuộc chiến tranh giữ nước vĩ đại của nhân dân Liên Xô chống lại chủ nghĩa phát xít, mang lại hoà bình cho nhân loại, mà Tổng thống Putin nhắc lại cho những thế hệ tương lai.

Lịch sử Thế chiến II ở châu Âu và Bắc Mỹ không phải được dừng lại lúc 11h ngày 8/5/1945 khi hiệp ước đầu hàng của phát xít Đức có hiệu lực, bởi trong khi tại Âu – Mỹ mừng Ngày Chiến thắng, nhân dân Liên Xô vẫn chưa có được điều đó.

Cuộc đối đầu giữa quân đội Liên Xô với quân đội phát xít Đức vẫn tiếp diễn và trong trận chiến cuối cùng, hơn 600 người lính Hồng quân Liên Xô đã ngã xuống trước khi Đức chính thức đầu hàng Liên Xô vào ngày 9/5/1945.

Tuy nhiên, thực tế phương Tây không những không xem trọng giá trị hy sinh của Hồng quân Xô viết, mà còn dửng dưng, thậm chí ủng hộ những kẻ cực đoan đang giương súng bắn vào lịch sử hào hùng được viết bằng máu của những chiến sĩ Hồng quân.

Khi chủ nghĩa khủng bố thành hình, quá khứ chống phát xít được xem là nền tảng cho sự hợp tác giữa Nga và phương Tây trong trong cuộc chiến chống khủng bố, song năm lần bảy lượt Mỹ và các đồng minh từ chối đề xuất của Nga.

Như vậy, sự lệch pha trong quá khứ lại tiếp tục được phương Tây kéo dài sang hiện tại, buộc Tổng thống Putin phải ngăn chặn không để phương Tây kéo dàu sang cả tương lai. Rõ ràng, dành niềm tin cho phương Tây là một sai lầm quá lớn của Nga.

Thứ ba, phương Tây tự tin đến bảo thủ nên không theo kịp sự đổi thay của thực tiễn, song khi có sự lệch pha thì phương Tây lại xem các thực thể khác là thủ phạm gây bất ổn cho họ và từ đó có những động thái thù địch, kéo lùi lịch sử.

Nguyên tắc tự do – dân chủ đã trở nên khiên cưỡng với nhiều cấu trúc xã hội trong thế giới phương Tây và đang bị thẩm định lại, tuy nhiên phương Tây vẫn xer
thế

Phương Tây ủng hộ ly khai rồi lại đổ vấy cho Nga thúc đẩy chủ nghĩa dân tộc

Hiệu ứng Trump là do sự lệch pha giữa đời sống chính trị với đời sống xã hội Mỹ, song "yếu tố Nga" lại bị xem là thủ phạm chính, vì vậy khi việc luật hoá trừng

phạt Nga được tiến hành thì cũng đồng thời gia cố lồng nhốt quyền lực tại Washington.

Hay lực lượng cánh tả thất bại thảm hại trong đời sống chính trị tại các nước Tây Âu, lực lượng cực hữu trở thành lực lượng định hình lại đời sống chính trị tại châu Âu, là do sự lệch pha trọng đời sống xã hội, song haking Nga lại vẫn xem là nghi phạm.

Đặc biệt, xu thế ly khai tại châu Âu, như trưng cầu độc lập tại Catalan, là hậu quả từ việc phương Tây tạo ra "tiền lệ pháp mang tên Kosovo", cổ vũ cho ly khai bằng bạo lực, song phương Tây không hiệu chỉnh hành động mà lại tìm cách đổ vấy cho Nga.

Khi Liên Xô tan rã, phương Tây không thay đổi thái độ thù địch với Nga, song chính phương Tây cũng không thay đổi chính mình trong khi thế giới liên tục thay đổi, khiến đối trọng Nga - phương Tây ngày càng gia tăng và Nga bị cho là tác nhân, thủ phạm.

Như vậy, bất kỳ ai đặt niềm tin vào phương Tây đều là sai lầm, chứ không hẳn là Nga, song vì là thực thể kế thừa đối nghịch từ Liên Xô nên để Nga có niềm tin với phương Tây là rất khó và khi bị đánh cắp thì đó chính là mất mát lớn nhất của Nga.

Ngọc Việt - Baodatviet